

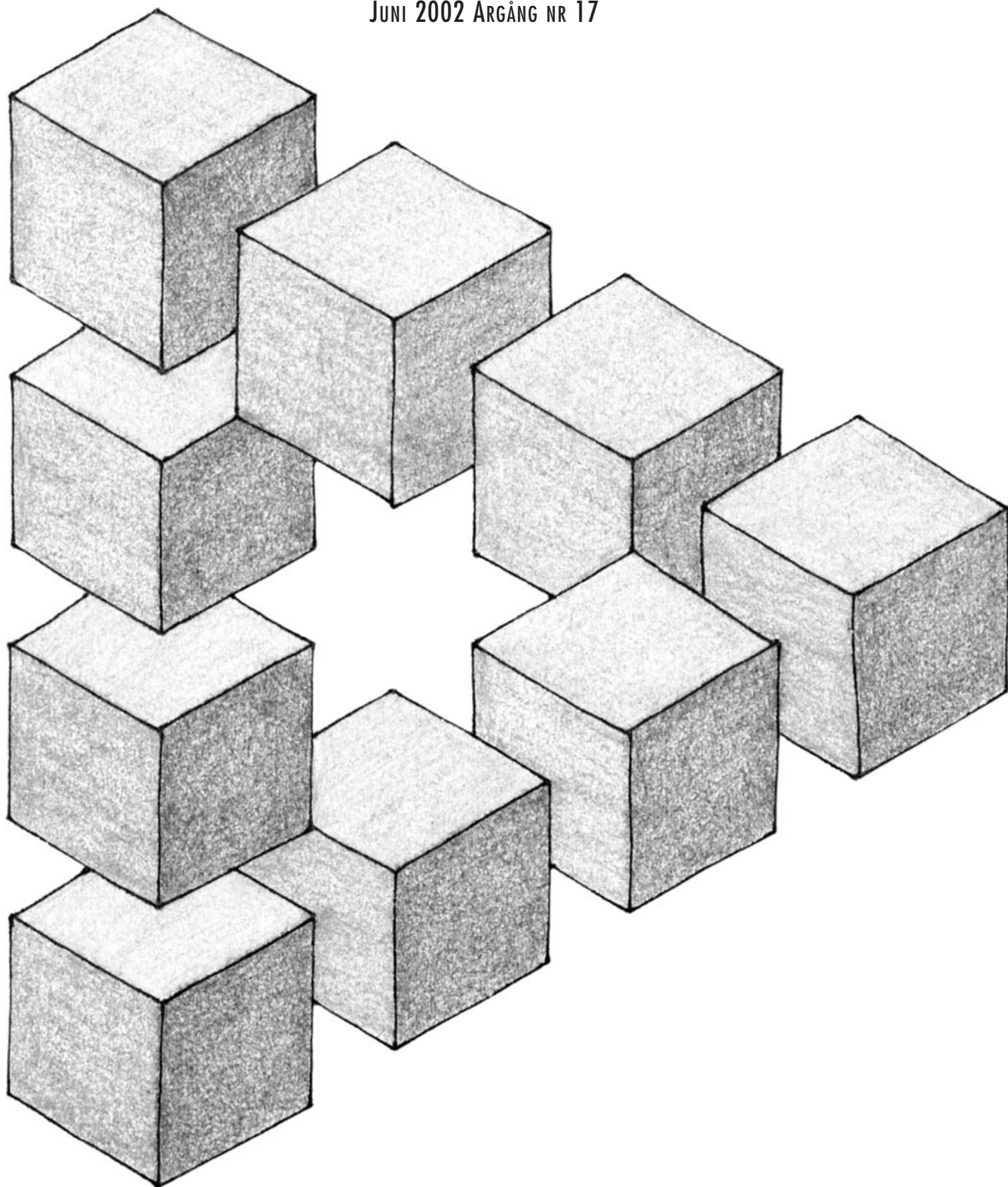
REUTERSWÄRDSKA

SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN

JUNI 2002 ÅRGÅNG NR 17

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck, genom insättning på postgirokonto nr 20 28 55-3. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– En Västgöta Ryttare av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor.

Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976.

Småland av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinno sidan (stencilupplaga).

Reuterswärdska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil.Dr Ulla Johanson. Pris 375:- exkl porto.

Meddelande FRÅN STIPENDIENÄMNDEN

Styrelsen för Reuterswärdska släktföreningen inbjuder Dig härmed att söka ett stipendium på 6.000 kronor. Styrelsen har beslutat att avsätta 36.000:- kronor för läsåret 2003–2004 i form av studiestipendier till studerande släktmedlemmar eller medlemmar som gör praktiktjänstgöring. Berättigade att söka ovanstående stipendier är medlemmar av släktföreningen födda 1976–1985.

Välkommen med Din ansökan på bifogad blankett **före den 10 september 2002.**

Sänd Din ansökan till

Reuterswärdska släktföreningen, Stipendienämnden,
c/o Patrik Reuterswärd, Ekebydalsvägen 2,
182 65 Djursholm. Tel. 08-755 16 62

Omslagsbilden:

Föreställer Oscar Reuterswärd's Opus 1 från 1934

REUTERSWÄRDSKA
SLÄKTFÖRENINGEN

BULLETIN 2002

I detta nr:

ORDFÖRANDE HAR ORDET	3
STIG REUTERSWÄRD	4
<i>Olympiern, stadsjuristen, gentlemanen</i>	
ETT KAROLINSKT MASSMEDIUM	5
<i>– Nyheter från predikostolen, fil.dr. Elisabeth Reuterswärd</i>	
FRÅN KAVALLERICHOCK	6
<i>till nätverksbaserat försvar, Bengt Lundborg</i>	
HISTORIEN OM EN BRUDSLÖJA	7
MR TROLLEYBUS	8
<i>Den svenska trådbussens skapare</i>	
RECENSIONER	9
<i>Reuterswärdska släktboken</i>	
BRITT OCH OSCAR REUTERSWÄRD	10
<i>– en minnesteckning</i>	
OSCAR OCH BRITT	11
<i>Bildsidor</i>	
HAN TROTSADE NATURLAGARNA	17
BRITT LUNDBOHM REUTERSVÄRDS EGEN BIOGRAFI	17
ANNONS SLÄKTBOKEN	18
STIPENDIATERTACK	19
FAMILJESIDA	20
STYRELSEN	21
SKATTMÄSTARENS RAPPORT	22

Ordförande Gustav Reuterswärd

Kära släkt och vänner,

När detta skrivs i början på april har våren precis kommit till Stockholmstrakten.

Omslagsbilden på årets Bulletin visar en av Oscars Reuterswärds första omöjliga figurer. I detta nummer av finner Ni bland annat Per Rds runa över Oscar Rd. En av släktens största konstnärer har nyligen gått ur tiden.

Ni finner även intressant episod ”Mr Trolleybus”, en Reuterswärdsk olympier samt om hur överheten kommunicerade med folket före tidningarnas, radions och televisionens tid.

I början på juli förra sommaren gjorde Gunilla och jag en resa till Ljunghem för att delta i friluftsgudstjänsten vid minnesstenen över Anders Hof. Vi gav oss iväg från Stockholm på lördagen och reste till Skövde och tog in på Billinge hus campinganläggning., där vi hyrde en trevlig liten stuga med fin tomt och utegrill nere vid vattnet.

På söndagsmorgonen for vi ett par mil söderut till Ljunghem. Efter en hel del letande och frågande fann vi, i en glänta i skogen bakom familjen Klangs tomt den gamla kyrkoruinen och den minnessten över Anders Hof som släktföreningen låtit resa.

Gudstjänsten var välbesökt av traktens äldre generationer som fick sig till livs en predikan över vikten av trohet i äktenskapet. Bättre sent än aldrig, man kan ju inte veta vad man hittar på i de små stugorna på ålderns höst.

Efter predikan berättade undertecknad lite om Anders Hof som 1693 förvärvade gården Ljunghem, där han kom att leva fram till sin död 1714.

Därefter dukade man upp sin medhavda matsäck i naturen och nu anslöt även en del av traktens yngre förmågor.

En genomgång av vårt släktträd visar att efter Anders Hof har 326 barn fötts i släkten, med en liten övervikt för pojkar (54 %).

Störst är den 7:e generationen (f.r.o.m. 1914) men den 8:e kommer strax efter. Antalet födda barn minskar dock stadigt. Från att ha legat på 1,8 barn

i den 4:e generationen är vi nu nere i 1,0 barn per vuxen släktmedlem.

Antalet pojkar i den 8:e generationen som kan föra släktnamnet vidare är bara ett tjugotal.

En riktigt trevlig sommar och förhoppning om att vi ses på släktträffen i oktober.

Gustav Reuterswärd

gustav.reutersvard@telia.com

Minnesstenen över Anders Hof.

Stig Reuterswärd

SLÄKTGREN II, 1907–1980. OLYMPIERN – STADSJURISTEN – GENTLEMANNEN

Min far Stig Reuterswärd, släktens hittills ende olympiaman, föddes i Borås den 17 februari 1907 och var son till Knut och Dagmar, född Schumacher. Föräldrarna flyttade senare till Stockholm där fadern Knut blev intendent vid Krigsskolan, Karlberg. Under 17 år upplevde där unge Stig officerskull efter officerskull och det var säkert

också uppväxten i denna miljö som starkt bidrog till hans intresse för idrott, vilket sedan följde honom hela livet ut. Far brukade berätta för mig hur han under skolloven kunde bjuda sina klasskamrater till Karlberg för spännande handbollsmatcher eller svettiga boxningsmatcher i gymnastiksalen eller för att sommartid under realistiska indianlekar motionera de hemförlovade officerarnas hästar inom området Pampas. Sin goda kondition och löpartalang grundlade skolpojken Stig genom att ofta springa till skolan, Norra Latin, där han för övrigt tog studenten 1925. I Stigs studentklass, som av den legendariske Torsten Tegnér i dåtidens ledande sporttidning Idrottsbladet, beskrevs som "Sveriges kanske bästa idrottsklass någonsin..." finner man flera namn som blivit kända inom idrott eller annan verksamhet som tex. Niklas Skoglund, silvermedalj i raka hopp i Antwerpen 1920, tennisspelaren Curt Östberg, fotbollsspelaren Wille Engdahl, bandyspelaren och DN-medarbetaren Jan Olsson Garland "Rit-Ola", hovrättspresidenten och sedermera en av de 18, Sture Petrén samt Sven Aurén, "Mr Griggs" i Svenska Dagbladet, för att nämna några! Stig behövde inte heller skämmas för sig; redan 1923 blev han uttagen till OS-träning i simning på distansen 100m frisim, helt unikt, men löparen Stig var faktiskt även en mycket duktig simmare i simklubben Neptun i Stockholm.

Vid olympiaden i Paris 1924 deltog Stig som 17-årig gymnasist i det svenska OS-laget i laglöpning 3000m tillsammans med dåtidens stora stjärna Edvin Wide. Fars tid vid de svenska uttagningarna, 8.38, var då den femte bästa tiden i världen på distansen! Tyvärr gick det inte så bra för det medaljtippade svenska laget; Far ådrog sig en hälseneinflammation som upptäcktes först under tävlingsdagens morgon! Stig ställde dock tappert upp och fullföljde med stor smärta loppet men det svenska laget blev tyvärr utslaget i försöken. Den tidigare nämnda tid-

ningen Idrottsbladet kom den 14 juli 1924 ut med en svart ram kring sin förstasida och den svenske idrottsläkaren fick utstå stark kritik för att inte tidigare ha upptäckt Stigs skada. Sverige upprepade alltså inte den silvermedalj som man tagit i samma gren i Stockholm 1912 till stor besvikelse hemma i idrotts-Sverige!

Stig blev så småningom bättre och fortsatte sitt tävlande; hans skolungdomsrekord på 1500 m stod i hela 16 år!

Dåtidens träningsmetoder var mycket annorlunda mot dagens; om en idrottsbegåvning upptäcktes så tränades han eller hon mycket hårt utan hänsyn till den viktiga kroppsutveckling en ungdom genomgår. Stig var ett gott exempel på detta och han drabbades under sin karriär av olika idrotts-skador p.g.a. felaktiga träningsmetoder och för mycket tävlande. Jämför bara joggingskons material och utförande idag mot de tränings skor man då använde på ofta alltför hårda underlag!

Präglat såväl av tradition som av officerslivet på Karlberg tycktes Stigs framtida yrkesval självklart; vid inskrivningen för antagning till officersaspirant visade läkarundersökningen att Stig led av astigmatisk syn; på den tiden en allvarlig defekt som tyvärr omöjliggjorde en eventuell officerskarriär! Man kan förstå den djupa besvikelse Far måste känt vid det tillfället; att han var olympier och landslagsman i löpning och därmed i fysisk topptрим betydde här ingenting! Han blev istället klassad som "malaj" enligt dåtidens vokabulär; tjänsten bestod i att städa lokalerna på Karlberg och att hålla rent och snyggt utomhus!

Istället för officersbanan vidtog studier i juridik och Stig tog sin jur. kand vid Stockholms Högskola 1930. Han gjorde samtidigt en uppmärksam come back inom löpningen och förutom andra internationella tävlingar deltog Stig i flera landskamper, denna gång inom löpning 800m och 1500m! Jag ägnar alltid Stig en varm tanke när jag dagligen passerar det anrika Stadion på Lidingövägen där han sprungit så många spännande lopp!

Nu väntade tingstjänstgöring i Nyköping och det var också där som Stig träffade min Mor Gunnel Gyllenberg. Under hösten 1936 anställdes Far som biträdande jurist

Forts. sid 16

Ett karolinskt massmedium

– NYHETER FRÅN PREDIKSTOLEN

Inbjuden av Karolinska Förbundet föreläste Fil dr Elisabeth Reuterswärd

I Kungsholms kyrka den 28 februari. Hon har nyligen disputerat på en avhandling om de kyrkliga kungörelserna under 1600- och 1700-talen.

I 1686 ÅRS KYRKOLAG STÅR DET:

Allt från överheten till folket läses från predikstolen.

Tidigare använde man sig av tingen som samman kallades 2-3 ggr per år.

Från predikstolen spreds kunskap till folket om krig, nederlag och segrar, om mord och sjukdomar, hur dessa kunde botas och vad man kunde äta vid hungersnöd.

Man varnade för supande och tog upp ordningsfrågor vid t.ex. marknader.

Nya kunskaper om jordbruk spreds också på detta vis. Det var den tidens folkbildning och en föregångare till den tryckta tidningen..

Man kunde även rapportera om alldagliga ting som borttappat och upphittat samt utlysa hittelön men predikstolen var även ett ställe varifrån kungens och regeringens propaganda spreds

Vissa handlingar skulle läsas upp återkommande t.ex. "tiondeplakatet" (=skatterna)

Och det fanns noggranna föreskrifter om arkivering..

Nyheter skulle finnas tillgängliga i varje pastorat.

Att läsa upp all denna information var inte populärt bland prästerna, men desto mer omtyckt bland allmogen eftersom detta var den enda information de fick om vad som hände i riket.

Under 1700-talet kunde informationen ta en halv timme men ökade efterhand och tog under 1800-talet ibland över en timme.

EXEMPEL PÅ KUNGÖRELSE:

Slaget vid Helsingborg 1710 inträffade på en måndag.

Följande söndag kungjordes i kyrkan att Sverige var i krig. Skåne var ockuperat

av danskar. Landets ekonomi var uruselt och Karl XII befann sig i Turkiet.

En bön inleddes då såhär:

Vi har missbrukat Guds nåd och han då med rätta hemsökt oss med ofrid, hunger och dyrtid.

1710 utfärdade Magnus Stenbock en PESTKUNGÖRELSE.

Inledning: Guden med sin rättfärdiga nit och vrede, hårdeligen hemsöker oss arma sveabarn och oss bortrycker...

Därefter beskrevs hur man skulle bete sig.

Vid pennan en intresserad kyrkobesökare

Gunilla Reuterswärd (III)

Från kavallerichock

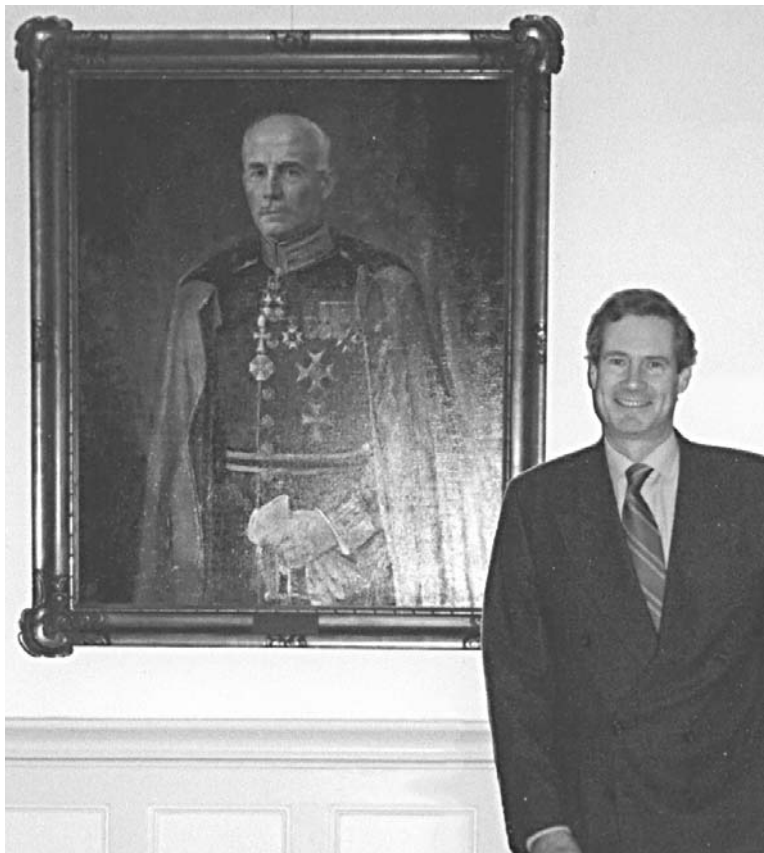
TILL NÄTVERKSBASERAT FÖRSVAR

Västgöta ryttern Anders Hof-Reuterswärd skulle nog med förundran ha lyssnat till en datorstödd genomgång i försvarsmaktens högkvarter om den pågående ominriktningen av det svenska försvaret. Vi går ifrån det traditionella och omfattande försvaret mot en invasion för att istället bygga upp ett insatsinriktat, "nätverksbaserat försvar". Om man skadade bort all ny teknik skulle vår anfader dock snabbt känna igen de fundamentala och i praktiken oförändrade uppgifterna: spaning, samband, ledning och vapeninsats. De många yngre Reuterswärdarna som haft diplomatin som uppgift skulle nog ha konstaterat att ominriktningen skulle kunna bidra till att uppnå det för all säkerhetspolitik optimala målet, att vinna utan att behöva gå i strid. Genom ökad tonvikt på informationsinhämtning i det nya svenska försvaret kan man förekomma en potentiell fiende och därmed minska dennes angreppslust.

Min nuvarande befattning på UD som ambassadör med ansvar för samordning av stödet till svensk försvarsmaterielexport har bäring på det nya försvaret. Riksdag och regeringen har fastställt att Sverige skall bibehålla vissa försvarstekniska kompetenser. Men det nya försvaret beställer inte längre materiel i den omfattning att den svenska försvarsindustrin kan hållas gående och utvecklas. Nu krävs både export och internationellt samarbete. Här kan regeringen och myndigheter som försvarsmakten, försvarets materielverk, totalförsvarets forskningsinstitut bidra med visst stöd åt företagen såsom SAAB, Ericsson Microwave System, Hägglunds, Kockums och Bofors Defence.

Det kan gälla stöd åt exporten av stridsflygplanet JAS 39 Gripen, stridsledningar, olika radarteknologier, stridsfordon, ytfartyg och ubåtar samt artilleri. Många av dessa försvarssystem är mycket avancerade och står sig mycket väl i den internationella konkurrensen. I mitt arbetet får jag ofta besöka olika industrier och förband.

Ibland har jag funderat över hur den förste Reuterswärdaren hade reagerat om han hade fått bekanta sig med dagens svenska försvarsteknologi. Eftersom han var lantbrukare mellan fältslagen hade han nog varit väl så intresserad av dagens djurbesättningar och jordbruksredskap.

Vid ett besök nyligen på Skaraborgs regemente i Skövde tillsammans med en utländsk delegation fick jag tillfälle att på officersmässen se ett porträtt av min morfar Pontus Reuterswärd (2:a yngre grenen). Traditionsofficeren passade på att ta en bild av mig bredvid porträttet. Nu när flera regementen läggs ner eller slås ihop är det viktigt att släktföreningen söker säkerställa att släktporträtt inte ställs undan och förfärs. och besökt mässen. Mamma Adèles berättelser om Karlsborg, "Skööövde" och Boden och de mångåriga kontakterna med morbröderna Wilhelm, Carl och

Edward har bidragit till att skapa ett intresse hos mig för försvarsfrågor. Detta intresse tycks ha gått i arv eftersom mina söner Frederik och Wilhelm är reservofficerare (K3, Karlsborg respektive Mekb 19, Boden).

Bengt Lundborg (III)

VARBERG 1565

LÜTZEN 1632

WARSCHAU 1656 LUND 1676 LANDSKRONA 1677

MALATITZE 1708

NARVA 1581

LEIPZIG 1642

Historien om en brudslöja

Hovmarskalken Patrik Oscars son löjtnanten Carl Reuterswärd (I)(1853-1932) gifte sig i juli 1882 i Karlsruhe med friherrinnan Rosa von Ungern-Sternberg.

Carl hade följt med den svenske kronprinsen Gustav (sedermera Gustav V) som hans adjutant på hans friarstråt till Karlsruhe och prinsessan Victoria av Baden. Gustav och Victoria gifte sig 1881 i Karlsruhe och Victoria kom som kronprinsessa till Sverige och Stockholm. De båda kungligheter nas uppvaktnin gar umgicks och Victoria hade en ung och vacker hovfröken vid namn Rosa von Ungern-Sternberg (1856-1938) som Carl blev förtjust i och vänskapen fördjupades. Efter giftermålet fortsatte de unga tu att tillsammans tjänstgöra vid hovet och hos kronprinsparet i Stockholm. Rosa bar titeln statsfru.

Rosas brudslöja från 1882 i spets har bevarats och skänktes till Släktföreningen av Rosa på sin tid. I år har brudslöjan överlämnats av Caroline Reuterswärd (I). Den nu 120-åriga brudslöjan är oerhört vacker och naturligtvis ömtålig. Men blivande brudar inom släkten ha nu möjlighet att såväl låna brudslöja som brudkrona av släktföreningen. Brudslöjan har även burits av Hedvig Rd (I) vid hennes bröllop med Fritz Hedborg på Jäders Bruk 1942. Den vackra bruden var 24 år. Sista gången brudslöjan användes var vid Elisabeth Åkerhielms (I) bröllop 1944 med Stig-Arne Öström de Boussard. Den vackra bruden var 29 år (se släktboken sid. 74 f).

Den fantastiska brudslöjan som friherrinnan Rosa von Ungern-Sternberg bar när hon 1882 gifte sig med Carl Reuterswärd (I).

**Till vänster:
Bruden Hedvig
Reuterswärd, gift
Hedborg, Jäders
Bruk augusti 1942 i
farmor Rosas brud-
slöja.**

**Till höger:
Bruden Elisabeth
Åkerhielm, Ulriksdal
1944 i mormor Rosas
brudslöja.**

”Mr Trolleybus”

I detta nummer av Bulletinen skildras delar och episoder ur Reuterswärdarnas liv. Här en episod och en skämtsam teckning!

Civilingenjören och verkst. direktören Carl Axel Reuterswärd (II) (1875–1963), den svenska trådbussens

skapare, avgick med pension från posten som VD för Göteborgs Spårvägar 1943 vid 68 års ålder, och flyttade då till Malmö för att kunna leva ett vilsamt liv och som pensionär slippa allt vad spårvägar hette. Men även i Malmö fanns spårvagnar! (sid 81 i släktboken.)

Recensioner

TVÅ NYA RECENSIONER AV REUTERSWÄRDSKA SLÄKTBOKEN

PERSONHISTORISK TIDSKRIFT

Nr 1, 2001

(utkommer 2 ggr årligen, organ för Personhistoriska Samfundet, ordförande f. Landsarkivarien Lars Rumar)

Med den mer renodlat personhistoriska inriktning denna tidskrift fått de senaste åren är en släktkrönika som denna kanske inte så central. Å andra sidan är det här frågan omen bemärkt släkt. Släktkrönikan är också mera genomarbetad och mångfasetterad än krönikor av detta slag oftast är. Författare är fil.dr. Ulla Johansson, tidigare ledamot av styrelsen för Personhistoriska samfundet. Ulla Johansson har varit ovanligt väl skickad för sin uppgift. Under större delen av sitt yrkesverksamma liv har hon varit arkivarie på olika nivåer i Stockholms stadsarkiv.

Upprinnelsen till boken var det intresse hon i början av 1990-talet fattade för den s.k. Reuterswärdiska samlingen, som sedan 1943 finns på stadsarkivet. I denna ingår bl.a. en levnadsteckning 1838-1930 som Knut Axel Hakon Reuterswärd skrivit i dagboksform. Författaren fann denna källa så intressant, att hon gick vidare i andra arkiv och bibliotek för att spåra källmaterial om släkten. Och hon fann mycket. Så småningom förenades hennes intresse med Reuterswärdiska släktföreningens, som länge diskuterat utgivningen av en släktkrönika, och detta resulterade så småningom i denna bok.

Boken omfattar sex generationer. För att placera in dessa i deras tidsmässiga sammanhang har texten interfolierats med korta översikter över den svenska historien under respektive generation. Detta är ett gott grepp även om översikterna inte innehåller något nytt för den historiskt mera bevandrade. Många av familjerna var barnrika, och mängden personer har gjort det omöjligt för författaren att följa upp släktens alla förgreningar. Personregistret omfattar ändå närmare 800 personer. Författaren har inte nöjt sig med att följa de vanliga genealogiska allfarvägarna utan hon har färdats i det breda historiska källmaterial som hon så väl behärskar. Dessutom har boken försetts med ett rikt bildmaterial som tagits fram av Per Reuterswärd, och som ger en god bild av de miljöer släkten verkat i.

Det ligger väl i sakens natur att en framställning av den här arten präglas av en önskan att ge en så tilltalande bild av undersökningsobjektet som möjligt. Som utomstående läsare slås man kanske av de skildrade personernas präktighet och genomgående trevliga levnadsomständigheter. Misslyckanden, familjestridigheter och andra besvärligheter, som säkert funnits i denna släkt lika väl som i andra, har inte funnits plats för. Det gäller

även de sju mera ingående biografier över några mer bemärkta släktmedlemmar, däribland memoarförfattaren Knut Reuterswärd, som ingår i kapitel 4. Karriärer, ägoförhållanden, släktrationer och miljöer är däremot utförligt och ofta livfullt beskrivna. Det gör att denna släktkrönika har ett värde även för personhistoriker utanför den egentliga släktkretsen.

Lars Rumar

TIDSKRIFTEN SLÄKT OCH HÄVD

Nr 1, 2001

(utkommer 4 ggr årligen, organ för Genealogiska Föreningen och Riksföreningen för släktforskning, Ordförande Ian Hamilton)

Reuterswärdiska släktföreningen bildades 1919 och tanken att ge ut en släktbok föddes ungefär vid den tiden och har alltsedan dess hållits levande. Ett stort skutt framåt togs 1994, då släktföreningen fick kontakt med förste arkivarien vid Stockholms stadsarkiv fil. dr Ulla Johanson, som i stadsarkivet påträffat ett antal dagböcker skrivna av överstelöjtnanten Knut Axel Herman Reuterswärd (1838-1930) och därefter i Riksarkivet hittat några dagböcker skrivna av översten och diplomaten Anders Fredrik Reuterswärd (1756-1828), lämpliga att bilda grundstommen i en släktkrönika. Hon fick uppdraget, som finansierades med stipendier från släktföreningen.

Ulla Johanson är en rutinerad personhistoriker och har löst sin uppgift på ett utmärkt sätt. I ett första kapitel skildras de äldsta Reuterswärdarna, under stormaktstiden, frihetstiden och den gustavianska tiden. Biografien över den adlade Anders Hof bygger självfallet på Carl A. E. Reuterswärd's bok *En västgöta ryttare* (anmäld av undertecknad i *Arte et Marte* 1985). Kapitel 2 bär titeln *Ätten Reuterswärd under 1800-talet* och följs av kapitel 3 *Ätten Reuterswärd och 1900-talets Sverige*. Släktskildringen är utförd familjevis och illustrerad med fotografier, individuella eller i grupp.

Därefter följer särskilda biografier över några framstående släktmedlemmar, nämligen Anders Fredrik R (nämnd ovan), hovmarskalken och politikern Patrik O. Reuterswärd (1820-1907), Knut A. H Reuterswärd (nämnd ovan), översten P. H. Wilhelm Reuterswärd (1837-99), hovfröken Stina Reuterswärd (1884-1969), konstnärinnan Blanche Reuterswärd, gift Hallström (1918-53) och slutligen radiojournalisten Maud Reuterswärd (1920-80). Som bilagor följer så tabellnyckel, släkttavlor och personregister. Det är inte lätt för en pro-

Britt och Oscar Reuterswärd

– EN MINNESANTECKNING

I augusti förra året avled Britt Lundholm Reuterswärd. Hon var född 1917 i Stockholm. Ett halvår senare, i februari 2002, gick Oscar bort. Han var född 1915 i Stockholm och barn nummer två i pappa Oscars, tandläkarens, äktenskap med Blanche Gottschalk.

Två särpräglade profiler och ett ovanligt konstnärsspar har lämnat oss.

På släktföreningens middag den 16 oktober 1999 deltog både Britt och Oscar. Oscar höll som den äldste närvarande tacktalet. Han kom bl.a. in på slaget vid Lund, Lundabo som han var, och refererade till en nyutkommen bok, där han kunde visa att Anders Hof och hans Västgöta ryttare förmodligen var någon annanstans på slagfältet än som den Reuterswärdska myten förtäljer alldeles i Konungens närhet. Konventionella sanningar passade inte en sökare som Oscar.

Flera minnesrunor över honom och hans gärning har tecknats i dagspressen.

Jag ska här försöka att ge en något mer selektiv och personlig bild av Oscar och Britt än den som visas i media. Som teknolog och nybliven Blandarredaktör i Hans Nordenströms fotspår i slutet av 50-talet upplevde jag starkt Oscar inte bara som släkting utan som en kreativ och ovanlig person. Vem var personen Oscar?

Oscar gick igenom föräldrarnas skilsmässa i tonåren. Han upplevde depression och kreugerkrasch, världskrig och nöd i unga år. Han var en begåvad sökare. Han läste Heidegger och Sartre och greps av existentialismens idévärld som blev än mer påtaglig när han efter krigsåren på sent 40-tal och tidigt 50-tal vistades i Paris och mötte de franska existentialisterna och Jean Paul Sartre själv. Oscar kunde inte tänkas annat än i svarta kläder, intellektuell framtoning, glasögon. Många har vittnat om att han var raljant och gäckande i talet, man visste inte om det var allvar eller skämt. En del tyckte att det var svårt att få kontakt med honom, att hans ordvändningar var påfrestande eller svävande. Känsliga personer kunde

känna sig provocerade, andra tyckte han var klartänt eller otroligt rolig.

Med åldern blev Oscar kanske lättare att umgås med och rakare i sättet. Kläder i andra nyanser än svart tillkom, dessutom skjorta och ibland slips.

Oscar sågs som en originell konsthistoriker. Han var oförskräckt och okonventionell och därigenom också kontroversiell. Han var i opposition mot det etablerade, mot konventionella värderingar, vilket kanske var ovanligt för en akademiker på den här tiden. Han var den konstruktive forskaren som sökte lösningar. Samtidigt var han konstnären som sökte sitt uttryck. Hans böjelse på konstområdet låg mot konkret konst av det slag som konstnären Otto G. Carlsund representerade. Oscar hade stil och språklig förmåga, var välformulerad på ett elegant sätt.

Oscar var även en stimulerande pedagog. Han trivdes på podiet framför sin publik. Han kunde gravallvarlig, med orörligt ansikte och med sin speciella lågmälda och långsamma men skarpa diktation försätta en hel publik i skritt.

Han hade kvinnotycke, vilket inte minst märktes när han föreläste. Vid improviserade konstföreläsning i salarna på Moderna museet på 60-talet syntes docenten Oscar i svart kostym av manchestersammet och en kanariegul polotröja omringad av idel kvinnliga elever och åhörare. Utrustad med en chokladask trollband han även de unga damerna med chokladpraliner.

Oscar ville eliminera skillnaden mellan konstens teori och det direkta skapandet. Eleverna i konsthistoria fick en gång i uppgift att tillverka små objekt men på ett omvänt sätt. Oscar visade vad han menade genom att framvisa ett svartmålat ägg ur vilket rann ett klarblått innehåll.

Oscar spelade 1959 med i den TV-sända filmen "En dag i staden" som gjordes av vännerna Pontus Hultén och arkitekten, sedermera professorn Hans Norden-

Forts. Recensioner...

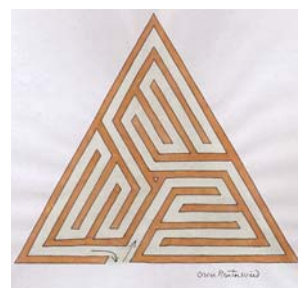
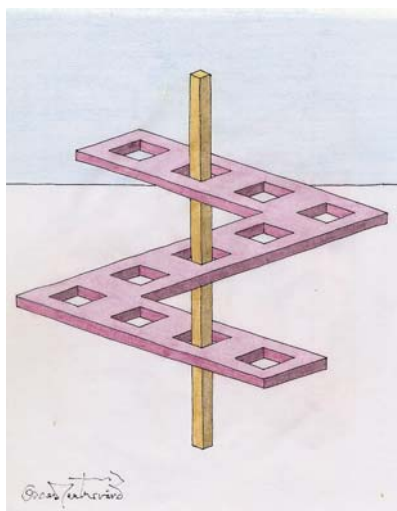
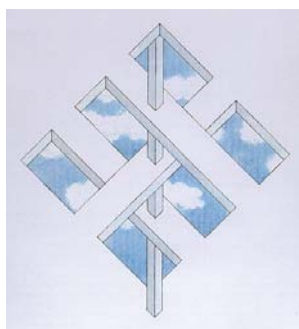
fessionell felfinnare att hitta något att anmärka på. Jag tror mig dock ha funnit en sak: förkortningen jur utkand skall inte såsom skett på s. 75 utläsas "juris utrikes kandidat" utan "juris utriusque kandidat", dvs i både romersk och inhemsk (ursprungligen kanonisk) rätt.

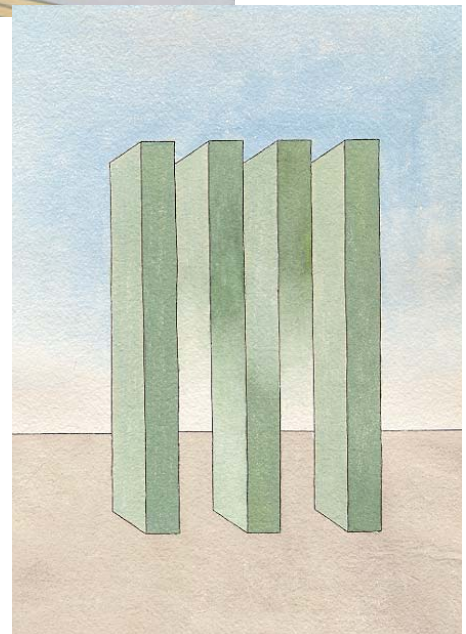
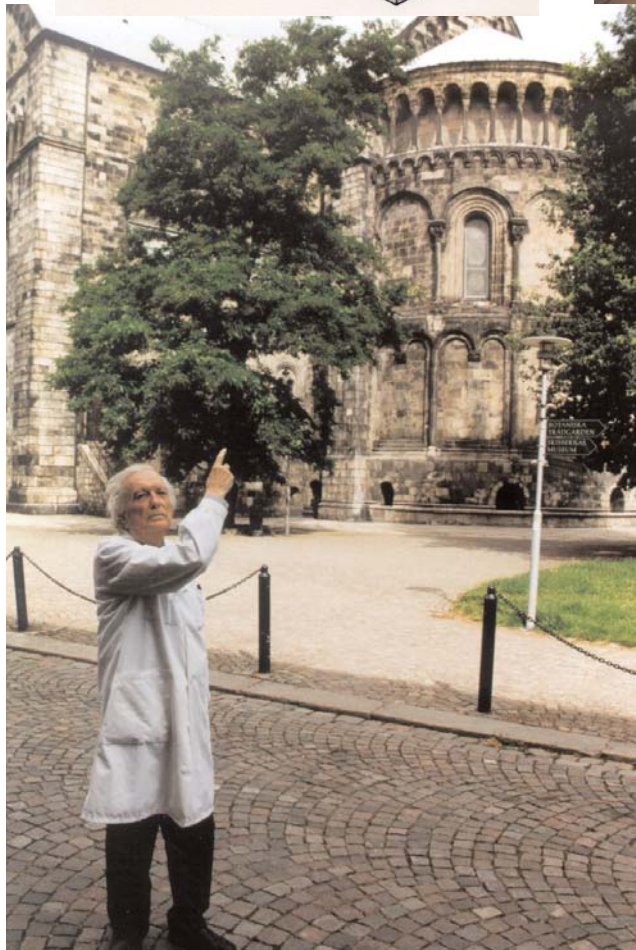
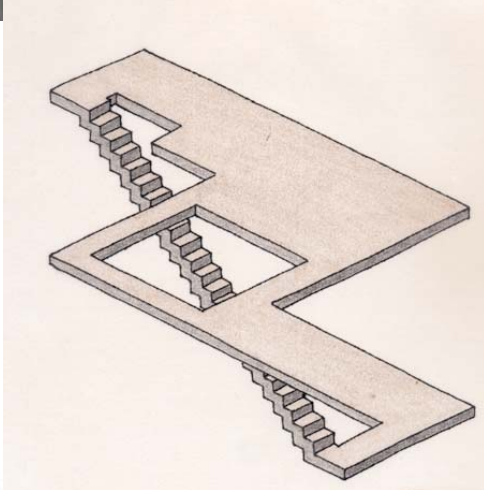
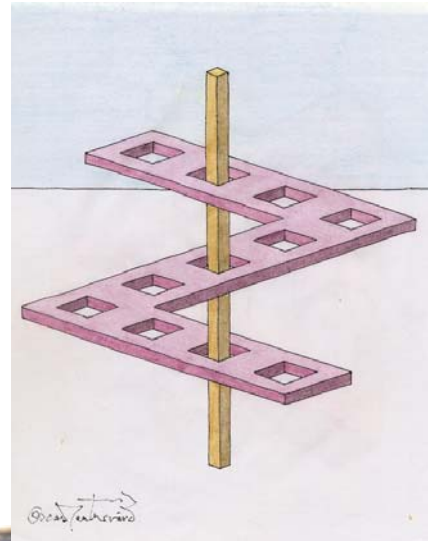
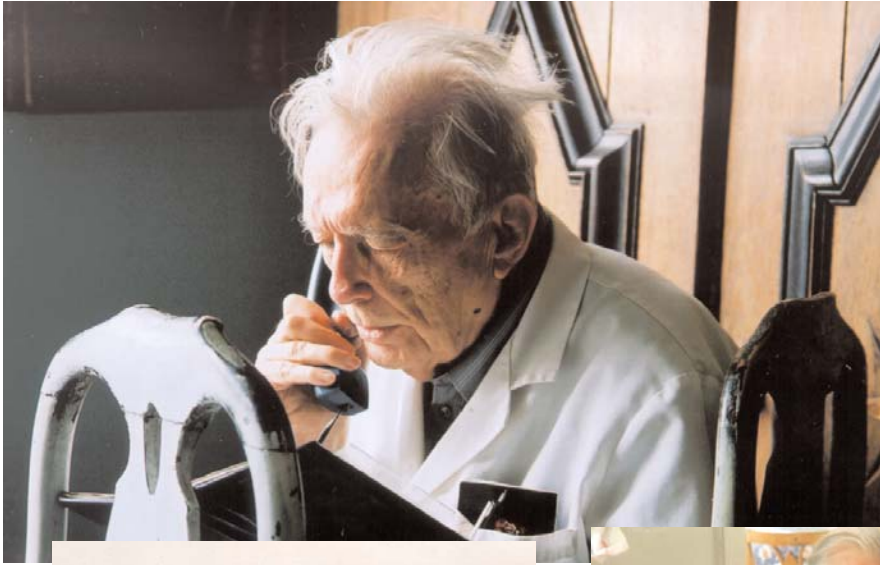
Ätten Reuterswärd är att gratulera till denna förnämliga släktbok. Jag vill sluta med att citera slutklämmen i släktföreningens ordförande Per Reuterswärd's förord: "Varför är det då så angeläget att känna vår historia, våra förfäders ursprung, miljö och gärning? Svaret är enkelt. Arvet, om vi väljer att kalla det så, från våra före-

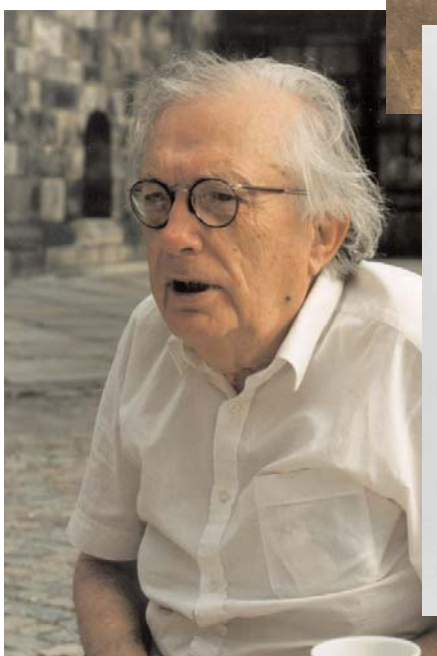
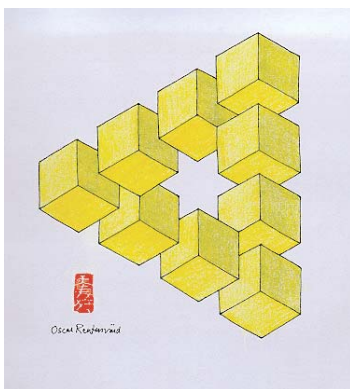
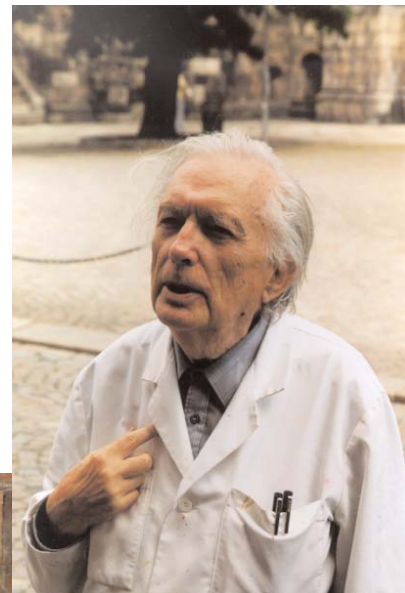
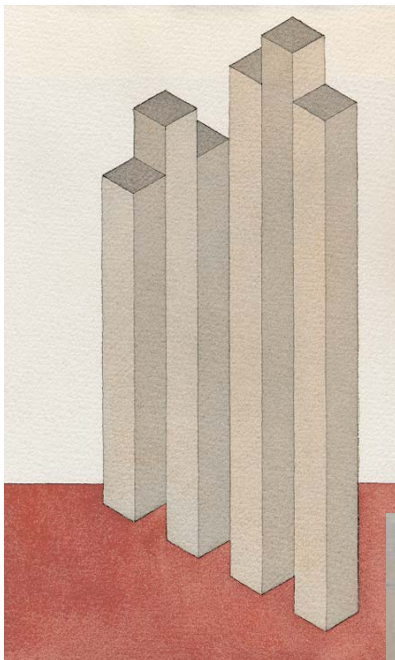
gångare, en eller flera generationer tillbaka, är en del av oss själva vare sig vi vill eller ej. Vår framtids förutsägbarhet ligger delvis i att linjerna dras ut bakåt. Det är därför som politiker och andra omvärldspåverkare är så intresserade av att kunna manipulera oss med historielöshet. För att kunna stå fri måste vi kunna vår bakgrund, kunna vår historia. Det är i grunden en demokratifråga. Ty den välfungerande demokratin kräver självständiga, fria och fritt tänkande individer."

Kan det sägas bättre?

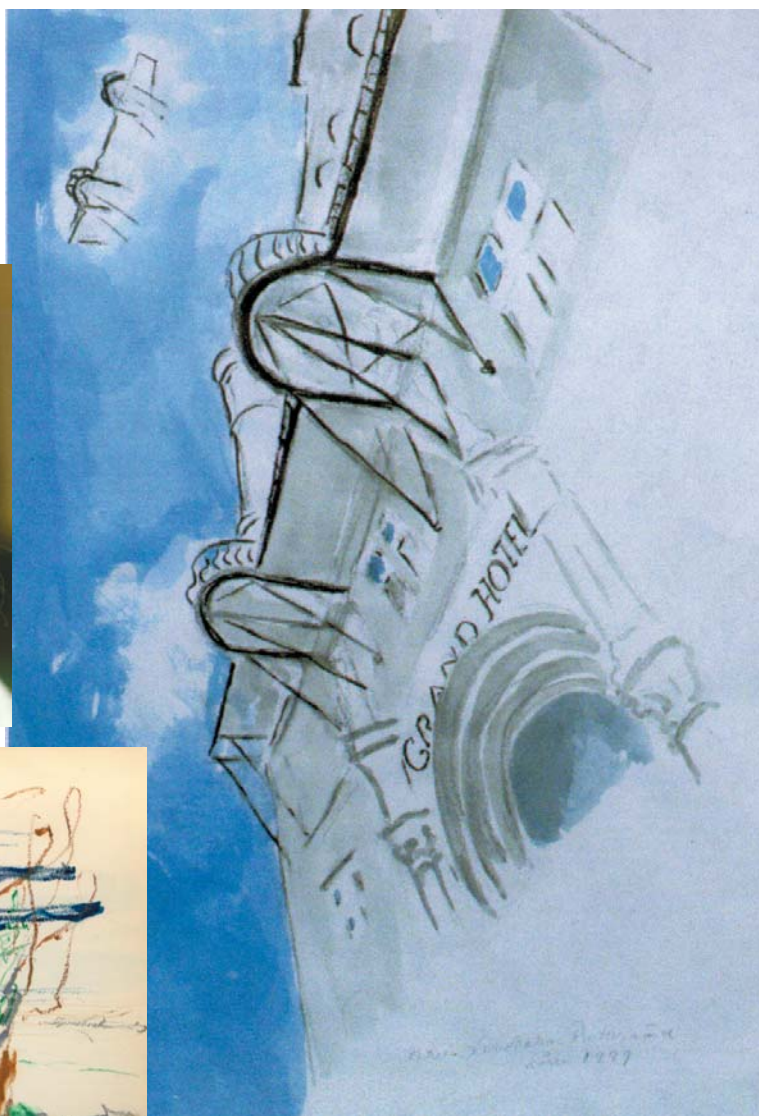
Pontus Möller

Brill

ström. Oscar spelade i en scen en rigorös "tjänsteman" på den statliga byrån för namnbyten. Skulptören Per Olof Ultvedt spelade "anarkisten- konstnären" i kläm i samhället. En känd passus i denna surrealistiska 50-tals film är följande. P.O. Ultvedt säger poetiskt: "Jag vill heta som rörelsen i svalornas flykt – eller som det ljud som uppstår när man knäpper rocken – men helst vill jag heta som mitt fädernehem Odengatan 6". Oscar svarar tjänstemannatorrt: "Nej har jag sagt, det går inte..."

Oscars bekantskap med dåvarande överintendenten Otte Sköld och hans senare vänskap med museichefen Pontus Hultén gjorde honom engagerad i inriktningen av Moderna muséets samlingar och tillkomsten av det nya muséet på Skeppsholmen 1956. Oscar var då sedan 1953 docent i konsthistoria vid Stockholms högskola. Oscar och Pontus Hultén hjälpte även som vänner till Agnes Widlund till med de, sett från dagens horisont, unika utställningar av fransk modern konst som ägde rum i hennes galleri "Sammlaren" på Birger Jarlsgatan på 50- och 60-talen. De gjorde även egna utställningar på galleriet, en hette t. ex "Objekt och artefakter". Moderna muséets stora utställning 1961 "Rörelsen i konsten" kom att spela en stor roll för många konstnärer men också för Oscar.

Det hände stora saker inom konsten vid den här tiden i Stockholm och debatten var livlig. I vänskapskretsen på kuddarna på golvet i den möbellösa salongen på Jungfrugatan 38 fanns vid den här tiden även konstnärer som Lars Englund, Öyvind Fahlström, Björn och Staffan Hallström, Albert Johansson, fotografen Lennart Olson, författaren Peter Weiss och scenografen m.m. Gunilla Palmstierna-Weiss, "eleverna" Anna Lena Wibom och Mette Prawitz, "hötorgsarkitekten" David Helldén, konsthistorikerna Hans Eklund och Rolf Söderberg, folk från förlagsvärlden som Gerhard Bonnier, Jan Cornell och Tage Nilsson.

En nära vän och diskussionspartner var konstnären Olle Baertling. Pontus Hultén och Oscar arrangerade den stora Baertlingutställningen på Liljevalchs 1955. Oscar skrev katalogförord. Han skrev senare artiklar och en bok om vännen Baertling i samarbete med Teddy Brunius. Baertlings konkreta måleri och hans stål- och rymdskulpturer med den öppna vinkeln var en genre som intresserade Oscar. Rörelsen eller snarare den stelnade rörelsen i en skulptur fångade honom. Hans senare monumentala skulpturer i väggrondeller kan svårigen tänkas utan denna bakgrund.

Oscar hade velat efterträda Henrik Cornell som professor i konsthistoria i Stockholm men så blev det inte. Istället blev han professor i Lund 1964.

Trots en något skör konstitution höll Oscar hela livet ett högt tempo: Oscar hade en stor arbetskapacitet och satt envetet vid sin pulpet och färglade, ritade eller skrev. På äldre dagar tillkom flera omöjliga figurer inte bara som skisser utan även som original på tågresorna mellan Lund och Stockholm. Fram till 1981 band honom professorsarbetet på konsthistoriska institutionen vid uni-

versitetet i Lund, men sedan han blivit emeritus höll han föredrag och utställningar flera gånger om året inte bara i Stockholm och Lund utan runt om i landet. Oscar var medlem av flera organisationer på konstvetenskapens område. Han publicerade flera stora böcker som t.ex. den enastående monografin över "Claude Monet" och doktorsavhandlingen om de franska "Impressionisterna". Han medarbetade hela sitt liv i olika konstitidskrifter. Han var ledamot av Konstakademien men klagade mest på skämt över att han hade invalts snarare på akademiska och teoretiska meriter än på konstnärliga. Konstnärskapet betydde mycket för honom och hans produktion var också omfattande. Långt upp i åren vidareutbildade han sig i olika tekniker användbara i hans konstframställning. Oscar fick priser och utmärkelser. Men han var personligen anspråkslös, hade ett okomplicerat förhållande till konsten och hade inget till övers för den självtillräckliga typen av konstutövare. Till hans glädje var hans omöjliga figurer något som tilltalade alla åldrar, från barn till pensionärer. Denna hans konst var i sann mening populär och internationell.

Oscar hjälpte och lyfte fram andra konstnärer. På ett storartat och rakryggat sätt försvarade han konsten och arkitekturen i alla sammanhang vare sig det gällde pressdebatt, allmänna möten eller i rättssalar. Det var ofta ett obekvämt, oegennyttigt och uppoffrande engagemang som han drevs till av ren idealism. Han försvarade konstverk som varande konst när andra kanske hellre ville fälla det som pornografi. Flera gång vittnade han i rättsförhandlingar att konstnären Lars Wilks skulptur "Nimis" ute vid Kullens fyr var ett konstverk, när vänner av ordning under flera år med juridikens hjälp ville få "brädhögen" riven och bortforslad.

Själv sade han att han börjat med omöjliga figurer redan i skolan 1934. Att han hade kommit på hur man kunde göra omöjliga perspektiv. Det var säkert sant. Låt det bli hans eftermäle även om erfarenheten säger att andra nog har provat idén under civilisationens gång. Men sant är att ingen gjort så många omöjliga figurer, så suveränt renodlade och enkla, som Oscar

Oscarhistorierna är många, men låt mig avsluta med en...: När hans flödande akvarellteknik gjorde akvarellpappret väl buckligt klagade en köpare av ett av Oscars blad på detta. Oscar svarade: "Jo ser du, ju buckligare desto finare är exemplaret". Historien förmäler att köparen letade fram det buckligaste pappret och förvärvade detta med en lycklig min.

Hustru Britt hade framgångar som målarinna men fick tyvärr och kanske orättvist stå tillbaka för sin berömda make. Konstintresset fanns i hennes familj. Konstnären Sixten Lundbohm var en nära släkting. Britt skaffade sig en gedigen konstnärlig utbildning bl.a. hos Akke Kumlien och hon tecknade kroki hela livet igenom. Britts första framgångar skedde som spontanist med "action painting" i Jackson Pollocks anda med bl.a. asfalt som medium på duken. Här var hon något av pionjär. Det var så hon blev känd och spontanistbenäm-

ningen hängde länge kvar. Men hon var i grund och botten en poetisk människa och här kompletterade hon Oscar. Hon lämnade det abstrakta måleriet och tog upp landskapsmåleriet med motiv från Ölands alvar och Hulterstads by.

Hennes poetiska ådra tog sig uttryck på äldre dagar i teckningar, akvareller, målningar av äldre bebyggelse, i fina byggnads- och gatuperspektiv, där hon adderade till motiven en lyrisk känslighet. Britt blev anlitad av kommunledningarna i flera städer, bl.a. Lund, Norrköping, Ronneby och Ystad, för att till eftervärlden föreviga gamla miljöer. Beställarna blev alltid häpna över att Britt såg deras vardagsmiljöer på ett för dem helt nytt sätt. Britt kom även att kämpa på barrikaderna mot ett onödigt och okänsligt rivningsraseri av gamla värdefulla hus och miljöer i framförallt Lund. Britts bilder påvisade deras inneboende skönhet och bidrog på så sätt att rädda dem till eftervärlden. "Hänförd och arg" som en rubrik en gång sammanfattade hennes gärning.

Speciellt känt är hennes otaliga målningar av Lunds unika domkyrka i romansk stil där hon på ett poetiskt och impressionistiskt sätt fångat dess interiör och exteri-

ör. Hon bedrev en slags systematisk arkitekturstudium av domkyrkan i växlande ljus ofta med utgångspunkt från bostaden på Krafts Torg som låg granne med motivet.

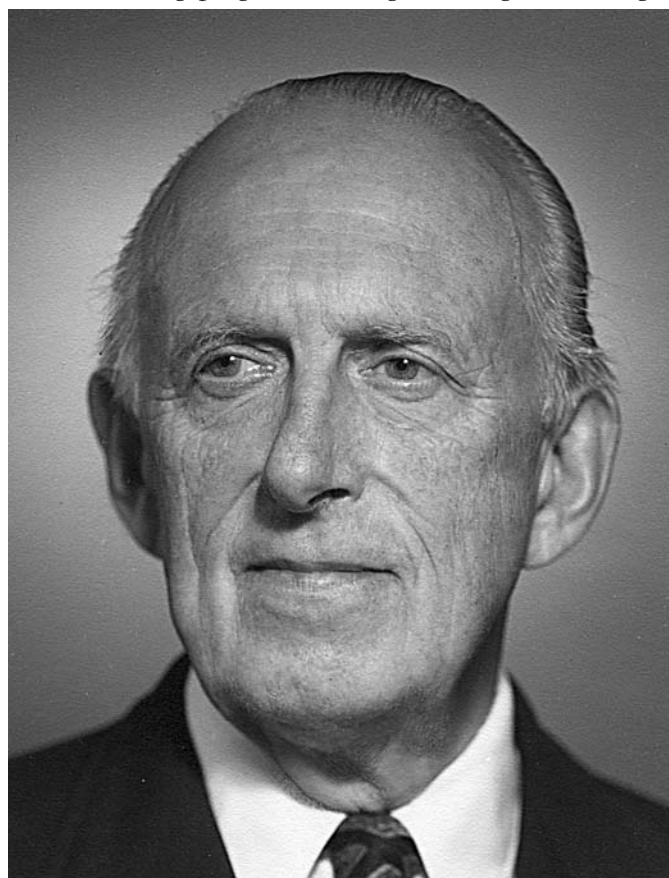
Britt var Oscars främsta stöd. Hennes praktiska och sociala insatser i hemmet och för familjen var oersättliga, och kan man nog säga, en förutsättning för Oscars verksamhet. Hennes starka rättsmedvetande engagerade henne hela livet ut i Amnesty. Hennes charm, generositet och vänlighet kände inga gränser. Utomstående intygar gärna att Britt och Oscar utan överdrift var ett smått fantastiskt par, kanske beroende på att deras gemenskap blev ovanligt lång. De träffades redan i småskolan, sällskapade i högskolan och gifte sig 1939. På ålderns höst i Lund blev det gamla paret än mer ett begrepp, de syntes alltid tillsammans. När Britt insjuknade var hennes största problem hur Oscar skulle klara sig ensam. När hon sedan gick bort i augusti förra året tappade Oscar lusten att fortsätta.

Oskar avled sex månader senare, i februari i år, 86 år gammal.

Per Reuterswärd

Forts. Stig Reuterswärd

vid Uppsala Juridiska Byrå och intogs därmed i Svenska Advokatsamfundet. Samma höst gifte sig mina föräldrar i S:t Nicolai kyrka i Nyköping och fick sedermera tre barn; Katarina, född 1939, Jan Patrik, född 1940 samt Gabriella, född 1942. Drömmen om en advokatkarriär infriades aldrig på grund av kriget då Stig under långa

perioder låg inkallad i Stockholm.

När istället en juristtjänst 1941 ledigförklarades i Uppsala antogs Stig och startade därmed sin långa bana inom Uppsala Stad. Som Far brukade säga: "Jag fick aldrig många klienter, men jag fick en – Uppsala Stad!"

Stig var anställd i Uppsala Stads tjänst i 31 år; han pensionerades 1973 såsom kanslidirektör och chef för stadskansliet och erhöll för sina insatser stadens förtjänstmedalj i guld.

Under sin långa tjänstgöringstid var han engagerad i ett stort antal kommunala styrelser och utredningskommittéer. Sin kärlek till idrotten behöll han genom sitt vice ordförandeskap i Upplands Idrottsförbund och som gammal olympier rönt han stor uppskattning och bland sina medarbetare.

Stig var verksam inom Rotary och i samband med sin pensionering utnämndes han till distriktsguvernör. Han var en hängiven föreningsmänniska och ägnade bl.a. mycket tid åt Rotary och klubbens utveckling inom distriktet med deltagande i konvention i Boca Raton i Florida, USA. Stig hade ett brinnande intresse för slakten och vår släktförening, vars ordförande han var mellan åren 1970-1976.

Stig var en verklig gentleman i ordets allra djupaste innebörd. Jag väljer att som avslutning till dessa rader om min Far återge nekrolog av den 14 mars 1980 som på ett så varmt och exakt sätt beskriver Stig Reuterswärd som person och arbetskamrat: "var i tre decennier en central gestalt i det kommunala livet med fina personliga egenskaper; kände alltid en glädje i arbetet.

Stil, humor, värdighet och mänsklig värme parat med ett härligt gosselynn och en smittande entusiasm."

Jan Patrik Reuterswärd

Han trotsade naturlagarna

OSCAR REUTERSVÄRD GJORDE DET OMÖJLIGA MÖJLIGT. NU ÄR HAN BORTA.

Oscar Reuterswärd var en sann excentriker i ordets bästa mening.

Hans liv är följaktligen kantat av förbryllande historier och anekdoter.

Som ung hörde jag många av dem berättas av mina föräldrar, för Oscar och min pappa hade varit skolkamrater; om hur man varit på middag hos Oscar och Britt och serverats myror i choklad, friterade insekter och liknande läckerheter och att värdparet slängt ut det gamla ärvda möblemanget: nu var allt i stället asketiskt, vitt och japanskt.

Ja, både som professor och konstnär var den alltid svartklädde Oscar Reuterswärd något av en zenmästare, en paradoxmakare som ställde allt på huvudet, vänligt, sirligt, preciöst.

Hans skarpsinniga avhandling om impressionisterna vände upp och ned på alla gamla seglivade konventioner. Och hans många teckningar av omöjliga figurer är verkligen paradoxer. Fysiker och filosofer hade bestämt häv-

dat att det var en omöjlighet att projicera icke-euklidiska, fyrdimensionella figurer på en platt yta. Men Oscar Reuterswärd tecknade en sådan redan 1934, under en långtråkig lektion i Östra Real. Oscar Reuterswärd hade varit elev till Leger och intresset för de omöjliga figurerna hade säkert stimulerats av en annan av Legers elever, Otto G Carlsund, som experimenterat mycket med fyrdimensionella kuber. Och i Baertlings anda gjorde Reuterswärd monumentala arbeten som tycktes trotsa naturlagarna; i Frivilligmonumentet i Rovaniemi reser sig kraftiga kedjor mot himlen som i ett reptrick.

Zenmästare, men definitivt ingen munk. Om den sidan av Oscar Reuterswärd vittnar hans elegant manierade erotiska teckningar ur den egyptiska mytologin, som strikt utgår från hieroglyfiska inskrifter på väggarna i Gamla Rikets pyramider. En mycket lärd man ur excentrikernas sällsynta art är borta.

Peter Cornell

Britts egen biografi

Jag är född i Stockholm. Nu målar jag mest landskapsporträtt – söker förtäta uttrycket och få det att starkt bära fram en stämning. På 50-talet var jag med om att introducera spontanismen i Sverige. Efter debut hos Petra deltog jag i en rad utställningar: svenska och internationella. Mina bilder var abstrakt spontanistiska, bestående av asfalttjära, slängd i dynamiska virvlar över ett målat underlag. Senare överförde jag den spontanistiska synen och delvis dess teknik till mina landskap, som jag alltid sökt bland de öppna, där ljuset upplöser gränserna. Särskilt i dessa vidder vid hav och landhav, Öland – Skåne kunde de ilande tunna virvellinjerna ge rörelsen i luft och vågor.

Jag har också gjort några få collages med s.k. politiska bilder: exploaterande av u-länder och den lilla människans maktlöshet inför skeenden var teman. Under det senaste året har jag i samband med kampen mot rivningsvägen i Lund utfört en serie av protestmålningar med de nu utplånade husen vid Clemenstorget. Jag vill försöka visa på vilken oersättlig skönhet och stimulans det finns i vackert svängda tak – vilken enkel monumentalitet i breda bågar och generösa portar – vilken glädje i det oväntade. Att tro på det oväntade är en livshållning formulerad av Emily Dickinson: "Trust in the unexpec-

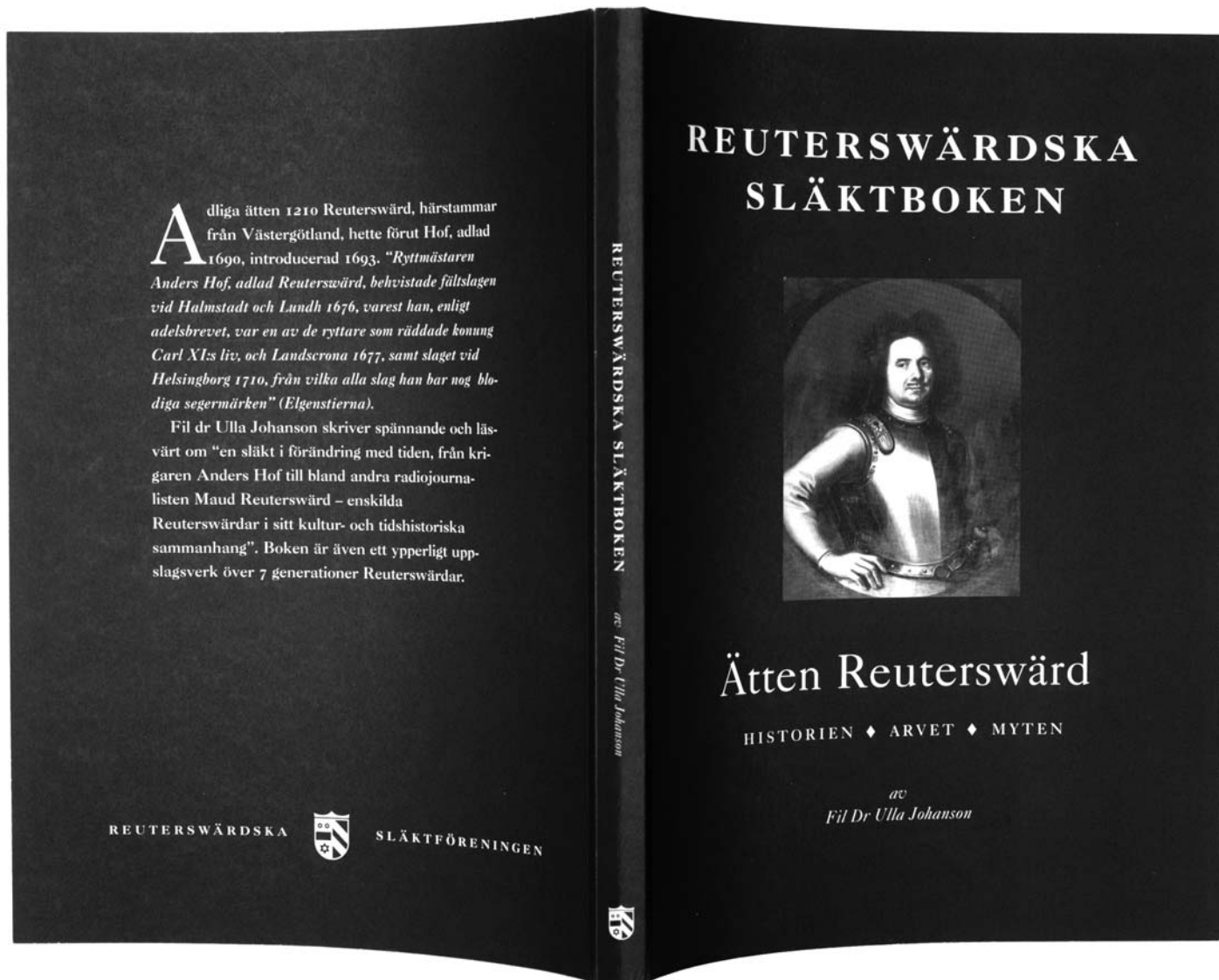
ted", en livgivande öppenhet som blir allt svårare för ensamma vandrare i Lund, den alltmer ekonomiskt kvartersmodulerade staden.

Att på Ystads kulturnämnds uppdrag tolka Ystad var för mig kolossalt roligt. Oförvillad av hänsynstagan- de och kunnande strövade jag omkring en hel sommar från det storslagna gjuteriet till enkla skönheter i hamnen, tre tunnvalvda sirligt smyckade skjul, och längs Spanienfararegatan. Vilket namn! Vilka hus!

Att numera få bo vid Lunds mittpunkt, som varit mittpunkt sedan sekler, är ett privilegium som jag hoppas jag ej missbrukar. Det hejdlöst sköna i bilden av kyrkan belyst "som med rosenstrålars sken" en vårmorgon till den i natthimlen vilande vid vinterdagens slut ger mig uppmaning att försöka och försöka igen. Inte så mycket ett studium av arkitekturelement som av murstrukturens förmåga att forma ljus och skugga. Medan Monet – förlåt förmåtenheten – helt följde ljuset; lade ett ljusraster, är jag tvehåget klugen och låter former tala om blott som skuggor. Vad kan man mer begära än ett motiv med spänning och styrka, som står fast på jorden och utmanar himlen. Detta måste också GAN ha känt då han målat sina fantastiska vita västtorn.

Britt Lundbohm Reuterswärd, 1983

Köp:

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTOKEN

Spännande läsning från pärm till pärm, 208 sidor med över 140 bilder.

Försäljes av:

Marina Reuterswärd

Rosornas väg 15, 182 38 Danderyd

tel och fax: 08-755 57 58

email: m.reutersward@swipnet.se

Per Reuterswärd

Linnégatan 104, 115 25 Stockholm

tel: 08-660 87 85, fax: 08-660 12 09

email: per@reartek.se

Pris: 375 kronor kontant vid avhämtning.

Vid sändning tillkommer porto och emballage.

Stipendiatertack

PILOTUTBILDNING I AUSTRALIEN

Först vill jag tacka släktföreningen för det generösa stipendiet. Pengarna går till studierna då jag gör en ganska dyr utbildning och inte får studielån.

Kursavgifter, allt skolmaterial, kläder, radioutrustning plus mat och uppehälle skall bekostas. Min familj flyttade till Sydney på några år och jag bestämde mig för att följa med och göra en pilotutbildning. Flygspråket är alltid på engelska oavsett vilket land man gör utbildningen i. Sydney är en stad som passar mig, jag tycker precis allt är bra här. Australiensarna är ett bra folk, klimatet är perfekt, varmt och skönt för det mesta.

Vi bor i en villaförort vid havet ca en kvart från city. Utbildningen är ganska tuff med studier alla veckans 7 dagar! Sådär ser min vecka ut:

Två vardagar i veckan med självstudier på dagarna och föreläsningar på kvällarna. De tre återstående vardagarna varvas studier, lektioner och flygning.

På lördagar endast teorilektioner och söndagar endast flygning. Det tar mig 1,5 tim i varje riktning att resa med buss och tåg till Bankstowns flygplats.

Positivt är att jag hinner plugga en hel del under resan. Det händer att jag jobbar som entrévärd då och då fredagskvällar på en restaurang. De intensiva studierna gör att det inte blir så många lediga timmar över. Men de timmar som är över är det hög kvalitet på för Sydney är så härligt och vädret är så fint.

Utbildningen sker i etapper. Först tar jag privatlicens, sedan kommersiell licens och efter det eventuellt en instruktörs utbildning. Det gäller sedan att skaffa många flygtimmar för att få flyga större plan.

*Claes Reuterswärd-Nyström 22 år,
son till Madeleine Reuterswärd (II)*

CIVILINGENJÖR MEDIETEKNIK

Än en gång skriver jag för att tacka för ert mycket generösa stöd i form av stipendiet jag mottog i höstas. Att jag inte skrivit och tackat tidigare skyller jag på att jag flyttat och börjar precis få allting på plats. Desto bättre användning av stipendiepengarna har jag därmed fått då det visat sig svårare än väntat att utrusta en egen lägenhet endast med ett studielån. Bidraget kom alltså även i år med perfekt tajming!

Jag studerar fortfarande till civilingenjör med inriktningen medieteknik och studierna har så här långt gått över förväntan. Det andra året ska annars vara det svåraste men jag är inte alltför orolig inför slutspurten då det flutit på så bra hittills. Förhoppningsvis får jag anledning att skriva er igen till hösten och berätta hur det gått! Till dess vill jag bara poängtera hur mycket jag uppskattar ert stipendium som jag mottar med ära! Jag tycker det är väldigt viktigt att uppmuntra studier även på högre nivå och jag hoppas ni fortsätter med denna glädjespridande verksamhet!! Återigen:

Tack och bock från Norrköping!

Kjell Reuterswärd (I)

Förändringar inom släktföreningen

SEDAN JUNI 2001

Avlidna

Eva Ros fd Beck-Friis (III) f 1908 2000-09-04

Britt Lundbohm

Reuterswärd f 1917 2001-08-10

Wilhelm Olivecrona (II) f 1932 2001-08-10

Oscar Reuterswärd (II) f 1915 2002-02-06

Erik A.P. Reuterswärd (I) f 1917 2002-02-21

Ingångna äktenskap

Blaise Reuterswärd (III) och Ebba Elmér
2000-12-21

Födda

En dotter Rose född 2002-04-07 till Blaise Reuterswärd (III) och Ebba Elmér Rd, Paris

Släktföreningen har 325 st medlemmar per 2002-04-17.

Margareta Reuterswärd (II) född Bager fyller 100 år i november, vilket gör henne till vår äldsta släktmedlem.

FRILUFTSGUDSTJÄNST I LJUNGHEM, VÄSTERGÖTLAND

På Ljunghems gamla kyrkogård (ca 1,5 mil sydost Skövde) reste släktföreningen 1987

en minnessten över stamfadern

ANDERS HOF REUTERSWÄRD

Den årliga friluftsgudstjänsten i

Edhems församlings regi hålls vid stenen

SÖNDAGEN DEN 7 JULI kl. 14.00

med kyrkoherde Susanne Rickner.

Alla släktmedlemmar hälsas hjärtligt

välkomna av kyrkorådet. Församlingen

bjuder på kaffe efter gudstjänsten.

Anmäl antal till Sigrid och Wiriam Klang,

tel. 0500-45 60 64

ANVÄND VIDEOKAMERAN FÖR ATT BEVARA VÅRA SLÄKTMINNEN

Den nya tekniken ger oss fina möjligheter att bevara minnen av våra närmaste på ett helt annat sätt än tidigare. Passa på att spela in intervjuer med pappa och mamma eller med farmor och farfar resp mormor och morfar. Med de nya små videokameror som nu finns tillgängliga för ett överkomligt pris kan man spela in samtal med personer som minns hur det var när de växte upp och som kan ge en levande beskrivning av tidigare generationer. Placera personen i favoritstolen, montera kameran på ett stativ och sätt er strax bredvid. Efter en stund har de glömt bort kameran och minnesbilderna kommer helt naturligt. Använd gärna ett gammalt fotoalbum som inspirationskälla. Låt kameran gå hela tiden. En hel timme rymmer numera på ett band, så man behöver ju inte jakta. Senare kan man komplettera med bilder från fotoalbumet och andra bilder och ganska enkelt redigera ihop en sekvens av levande familjehistoria.

De flesta datorer kan numera kompletteras med ett videoredigeringsprogram alternativt finns enkla och billiga redigeringsverktyg i handeln. Passa på och gör era inspelningar nu innan det är för sent – detta kommer senare att bli fantastiska dokument till glädje för kommande generationer. Lycka till!

Måns Reuterswärd

SLÄKTMÖTET 2002

kommer att avhållas på Riddarhuset
LÖRDAGEN DEN 26 OKTOBER.

Anmälan på blankett som
bifogas denna tidning!

GLÖM EJ

att anmäla förändringar och
adressändringar till
sekreteraren Marina Reuterswärd.
Det går bra att ringa eller faxa på
08-755 57 58
eller maila till:
m.reutersward@swipnet.se

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2000-2002

ADRESSLISTA

Gustav Reuterswärd III
ordförande

Örnstigen 100 Tranholmen
115 23 Stockholm

bostad 08-624 20 56
arbete 08-555 484 75
mobil 070-570 84 24
gustav.resutersvard@telia.com

Björn Reuterswärd I
vice ordförande

Korpralvägen 5
834 33 Brunflo

bostad 063-222 53
arb. 063-127 990,
fax 063-126 418

Marina Reuterswärd II
sekreterare

Rosornas väg 15
182 38 Danderyd

bostad tel/fax 08-755 57 58
mobil 070-756 42 88
m.reutersward@swipnet.se

Wilhelm Reuterswärd III
skattmästare

Norrkroken 22
181 65 Lidingö

bostad tel/fax 08-766 62 63
mobil 070-593 94 14
wilhelm.reutersward@royalcourt.se

Peter Reuterswärd III
ord.ledamot

Polhemsgatan 31
112 30 Stockholm

bostad 08-653 86 88
arbete 08-681 56 00
mobil 070-319 04 85

Suppleanter

Marie Reuterswärd II

Svalnäsavägen 24
182 63 Djursholm

bostad 08-755 84 35
mobil 070-755 99 32

Jan-Patrik Reuterswärd II

Stureplatån 29
181 32 Lidingö

bostad 08-767 68 56
mobil 070-545 94 12
jpr@swematic.se

Måns Reuterswärd I

Roddaregatan 5
182 65 Djursholm

bostad 08-541 322 81
fax 08-541 306 45

Revisorer ordinarie

Claes Reuterswärd III

Bergdalsgatan 22
582 45 Linköping

bostad 013-142 671

Nils Fredrik Reuterswärd III

Östra Storgatan 16
611 34 Nyköping

bostad 0155-285 959

Arkivnämnd

Per Reuterswärd III

Linnégatan 104
115 23 Djursholm

bostad 08-660 87 85
fax 08-660 12 09
mobil 070-717 67 13
per@reartek.se

Stipendienämnd

Patrik O. Reuterswärd I
sammankallande

Ekebydalsvägen 2
182 65 Djursholm

bostad 08-755 16 62

LÄS BULLETTINEN
– TIDNINGEN
SOM SKRIVS
AV
REUTERSWÄRDARE
FÖR
REUTERSWÄRDARE

